

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/71/2023
Identifikačné číslo spisu: 3722200247
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:3722200247.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Y. Z., narodeného XX. T. XXXX, J., Z. XXX, zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, Lučenec, Janka Kráľa 5/A, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpenému advokátskou kanceláriou Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, o určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov a o zaplatenie sumy 3.119,90 eura s príslušenstvom, vedenom na bývalom Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 7Csp/3/2022, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5CoCsp/29/2022 z 2. novembra 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5CoCsp/29/2022 z 2. novembra 2022 z r u š u j e a v e c mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Považská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 7Csp/3/2022-198 z 20. apríla 2022 vo výroku I. určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. SUA16/003190 zo dňa 09.10.2016 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a vo výroku II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.703,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.703,25 eur od 20.1.2022 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

1.1. Právne vec posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 22 ods. 1, § 23, § 52 ods. 1 až 4, § 52a ods. 1 a 2, § 53 ods. 1, 2, 4 písm. t), v) a w), ods. 5, § 107 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2, § 456 veta prvá, § 588 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a podľa § 7 ods. 1, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.).

1.2. Uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že 09. októbra 2016 došlo medzi sporovými stranami k uzatvoreniu úverovej zmluvy. Ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z.. Bolo aj preukázané uzatvorenie kúpnej zmluvy medzi žalobcom a spoločnosťou

AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s.. Medzi sporovými stranami bolo nesporné, že žalovaný vykonal 12. októbra 2016 v prospech spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. úhradu v sume 7.949,70 eur bankovým prevodom a že menovaná spoločnosť vyhotovila 09. októbra 2016 žalobcovi faktúru č. FVAA6181/161526 na sumu 8.833,- eur, pričom žalobca uhradil ako akontáciu sumu 883,30 eur a zostávajúcu časť sumy 7.949,70 eur mal uhradiť žalovanému formou úveru. Rovnako bolo nesporné, že do vyfakturovanej sumy boli zahrnuté aj doplnkové služby a produkty v celkovej sume 1586,- eur. Rovnako bolo nesporné, že žalobca vykonal v prospech účtu žalovaného úhrady v sume 9652,95 eur. Skonštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. SUA16/003190 z 09. októbra 2016 a kúpna zmluva z 09. októbra 2016 sú vzájomne závislými zmluvami v zmysle § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom vzájomné dojednanie takýchto zmlúv nesmie byť odlišné (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/165/2020 z 27. októbra 2021). V úverovej zmluve je RPMN uvedená vo výške 20,19 % ročne, za predpokladu, že celková výška úveru je v sume 7.949,70 eur, celková čiastka, ktorú žalobca zaplatí je v sume 14.225,40 eur, počet splátok úveru je 84 a výška mesačnej splátky úveru je v sume 169,35 eur. Keď súd vypočítal RPMN za použitia údajov uvedených v úverovej zmluve, RPMN vyšla vo výške 18,47 %, teda RPMN vypočítaná žalovaným ako veriteľom v spotrebiteľskej úverovej zmluve vo výške 20,19 % bola uvedená v neprospech spotrebiteľa. Vychádzajúc však z obsahu kúpnej zmluvy, v ktorej je kúpna cena 6.363,70 eur, pri ponechaní ostatných údajov z úverovej zmluvy, by RPMN predstavovala hodnotu 27,01 %, ktorá sa odlišuje od RPMN uvádzanej žalovaným v úverovej zmluve v neprospech spotrebiteľa. Súd ustálil, že nekorešponduje dojednanie o výške spotrebiteľského úveru uvedené v kúpnej zmluve, kde je kúpna cena uvedená vo výške 6.363,70 eur a v zmluve o spotrebiteľskom úvere, kde je celková výška úveru dojednaná na sumu 7.949,70 eur. Na základe uvedeného je nepochybné, že RPMN uvedená v úverovej zmluve nezodpovedá kúpnej cene uvedenej v kúpnej zmluve (7.247,- eur - 883,30 eur = 6.363,70 eur), následkom čoho je úverová zmluva bezúročná a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalovaný v prospech spoločnosti AUTOCENTRUM AAA Auto a.s. poukázal sumu 7.949,70 eur, a preto mal súd za preukázané, že úver bol poskytnutý vo výške tvrdenej žalovaným a od tejto sumy odpočítal skutočne vykonané úhrady v prospech žalovaného, t. j. sumu 9.652,95 eur. Žalovanému preto voči žalobcovi prináležalo uplatniť si titulom bezdôvodného obohatenia sumu rovnajúcu sa rozdielu istiny úveru, t. j. 7.949,70 eur a sumy, ktorú na predmetný úver skutočne zaplatil, t. j. 9.652,95 eur, teda sumu 1.703,25 eur. Zvyšnú časť žalovaného nároku v sume 1.586,- eur zodpovedajúcu doplnkovým službám (doplnkový zákaznícky servis v sume 350,- eur, carlife garancia 2 hviezdy v sume 552,- eur, wurth professional v sume 165,- eur, TT interiér tablet wifi v sume 196,- eur, čierne koberce do auta v sume 15,- eur, miniGAP FLEX v úvere v sume 260,- eur a balíček povinnej výbavy v sume 48 eur) dojednaným v kúpnej zmluve z 09. októbra 2016 si žalobca mal uplatniť voči zmluvnej strane, s ktorou kúpnu zmluvu uzatváral a vedľajšie služby dojednal, t. j. voči spoločnosti AUTOCENTRUM AAA Auto a.s., nakoľko žalovaný ako poskytovateľ úveru nemal akým spôsobom ovplyvniť obsah, resp. dojednanie o doplnkových službách, ktoré boli zahrnuté do kúpnej zmluvy. Zdôraznil, že je potrebné rozlíšiť právny vzťah z kúpnej zmluvy a právny vzťah z úverovej zmluvy. Hoci predmetné zmluvy sú vzájomne závislé v zmysle § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka, každá z nich má svoj právny režim. Žalovaný ako veriteľ na príkaz žalobcu ako dlžníka uhradil na účet spoločnosti AUTOCENTRUM AAA Auto a.s. ako predávajúceho sumu podľa faktúry predávajúceho, t. j. sumu 7.949,70 eur, ktorú odsúhlasil samotný žalobca. Či boli doplnkové služby v celkovej sume 1.586,- eur ku kúpe motorového vozidla dodané predávajúcim, resp. či tieto boli žalobcom ako kupujúcim vyžiadané alebo nie, môže súd preskúmať len medzi účastníkmi predmetného záväzkového vzťahu, t. j. kúpnej zmluvy. Súd preto žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.586,- eur ako nedôvodnú zamietol.

1.3. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 251 a § 255 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) s tým, že v časti vyslovenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru mal žalobca plný úspech, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania rozsahu 100 %. V časti žaloby o zaplatenie bezdôvodného obohatenia žalobca chcel po úprave petitu zaplatiť sumu 3.289,25 eur, pričom súd jeho žalobe vyhovel v rozsahu 1.703,25 eur a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Úspech žalobcu preto bol v rozsahu 51,78 % k úspechu žalovaného v rozsahu 48,22 %. Vzhľadom k tomu, že úspech žalobcu a žalovaného bol takmer totožný, súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom sp. zn. 5CoCsp/29/2022 z 2. novembra 2022 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o zamietnutí zvyšku žaloby potvrdil a vyslovil, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

2.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že spotrebiteľský úver, ktorý žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako dlžníkovi je bezúročný a bezpoplatkový, preto mal žalovaný nárok len na vrátenie istiny poskytnutého úveru a žalobca naproti tomu nebol povinný nič iné žalovanému zaplatiť, ako len istinu úveru. Všetky plnenia žalobcu nad istiny poskytnutého úveru sú plnenia, ktoré získal žalovaný na úkor žalobcu bez právneho dôvodu, a je preto povinný mu ich ako bezdôvodné obohatenie vydať. Presne s týmito úvahami sa správne správal súd prvej inštancie, keď žalovanému ďalej v napadnutom rozsudku uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.703,25 eur. Uvedenú sumu identifikoval ako rozdiel medzi istinou úveru poskytnutého žalovanému žalobcom /7.949,70 eur/ a peňažným plnením, ktoré žalobca na splatenie úveru žalovanému zaplatil /9.652,95 eur/. Vo zvyšku potom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol, keď žalobcom navyše požadovanú sumu 1.586,- eur nepovažoval za bezdôvodné obohatenie, ktoré by žalovaný na úkor žalobcu získal, pretože išlo o sumu, ktorú žalovaný z poskytnutého úveru za žalobcu zaplatil spoločnosti AUTOCENTRUM AAA Auto a.s. za doplnkové služby dojednané v kúpnej zmluve z 09. októbra 2016. Odvolací súd vyslovil názor, že neobstojí odvolacia námietka žalobcu, že istinou čerpaného úveru bolo len 6.363,70 eur, čo bola skutočná výška úveru, ktorý získal žalobca od žalovaného a bola mu daná k dispozícii na zaplatenie kúpnej ceny vozidla. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynul záver, že istinou úveru poskytnutého žalovaným žalobcovi bola suma 7.949,70 eur, ktorá je takto uvedená ako výška úveru v samotnej úverovej zmluve a ktorú žalobca čerpal tým spôsobom, že žalovaný poukázal túto sumu na účet spoločnosti AUTOCENTRUM AAA Auto a.s. na kúpnu cenu vozidla 6.363,70 eur a cenu doplnkových služieb dojednaných v kúpnej zmluve z 09. októbra 2016 v sume 1.586,- eur. Súd prvej inštancie správne uviedol, že je potrebné rozlíšiť právny vzťah z kúpnej zmluvy a právny vzťah z úverovej zmluvy. Hoci predmetné zmluvy sú vzájomne závislé v zmysle § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka, každá z nich má svoj právny režim. Žalovaný ako veriteľ na príkaz žalobcu ako dlžníka uhradil na účet spoločnosti AUTOCENTRUM AAA Auto a.s. ako predávajúceho sumu podľa faktúry predávajúceho, t. j. sumu 7.949,70 eur, ktorú odsúhlasil samotný žalobca. Týmto spôsobom poskytnutý úver žalobca čerpal v plnej výške. Či boli doplnkové služby v celkovej sume 1.586,- eur ku kúpe motorového vozidla dodané predávajúcim, resp. či tieto boli žalobcom ako kupujúcim vyžiadané alebo nie, môže súd preskúmať len medzi účastníkmi predmetného záväzkového vzťahu, t. j. kúpnej zmluvy. Nič to však nemení na tom, že žalobca úver poskytnutý žalovaným v sume 7.949,70 eur v celom rozsahu vyčerpal a mal preto povinnosť mu ho v rovnakom rozsahu vrátiť. Len peňažné plnenie žalobcu nad túto sumu zaplatené žalovanému na poskytnutú úver možno považovať za bezdôvodné obohatenie, ktoré žalovaný získal na úkor žalobcu bez právneho dôvodu.

2.2. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyjadrenej v rozhodnutí sp. zn. 2Cdo/165/2020 podľa ktorej, „pokiaľ v zmysle § 52a ods. 2 OZ je daná vzájomná zmluvná závislosť, tak táto závislosť musí byť zrejماً aj z obsahu dojednaných zmlúv, a teda nesmie byť vzájomné dojednanie takýchto zmlúv odlišné. V tomto prípade nekorešpondujúce v dojednanej výške pri kúpnej zmluve - kúpnej ceny (5.489,20 eur) a pri spotrebiteľskom úvere - výška spotrebiteľského úveru (6.163,20 eur). A to bez ohľadu na vystavenú faktúru č. FVAD7131/160009, ktorou bol fakturovaný predaj osobného automobilu Citroën C4 Grand Picasso 1,6 HDi vrátane doplnkového zákazníckeho servisu a Carlife Garancia 6. Dovolací súd tak konštatuje, že uplatnenie § 52a ods. 2 OZ na zmluvné dojednanie (kúpnu zmluvu a spotrebiteľský úver) je v tomto prípade zásadné“. V tejto súvislosti uviedol aj zhodné rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/322/2020 a sp. zn. 8Sžo/2/2013. Za nesprávny považoval názor súdov základného konania, spočívajúci v tom, že za istinu úveru pokladali nielen doplatok kúpnej ceny, t. j. sumu 6363,70 € ale aj sumu 1586 € predstavujúcu doplnkové služby, o ktoré nemal záujem a ani nebol vopred upozornený, čo je ich obsahom. Dovolateľ bol toho názoru, že poskytnutie primárneho produktu, t. j. závislého úveru na vozidlo, je v predmetnej veci podmienené akceptovaním sekundárnych

produktov. Z právneho hľadiska je irelevantné, či je dodávateľom sekundárneho produktu úverový veriteľ, sprostredkovateľ alebo tretia osoba, pretože sekundárne produkty svojou povahou v danom prípade naplňajú kritéria nákladu spojeného s poskytnutím úveru. Poukázal na C-377/14, v zmysle ktorého ak doplnkové služby neprinášajú úžitok spotrebiteľovi, nemôžu predstavovať istinu úveru, ale sú skrytými poplatkami spojenými s poskytnutím úveru

3.1. Z týchto dôvodov navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil a žalobe vyhovel, prípadne zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

4. Žalovaný navrhol podané dovolanie odmietnuť, nakoľko dovolanie považoval za nedôvodné.

5. Žalobca v dovolacej duplike zotrval na dovolaní v plnom rozsahu.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

7. Dovolateľ odôvodnil dovolanie tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd z obsahu dovolania vyvodil, že rozhodujúcou právnou otázkou, na posúdení ktorej spočívalo aj rozhodnutie súdov nižších inštancií, je otázka, či suma úveru na financovanie tovaru, ktorý je tzv. doplnkovým tovarom, je nákladom alebo istinou úveru.

8. V rozsudku Súdneho dvora EU vo veci C-377/14 Radlinger, Radlingerová proti Finway a. s. sa Súdny dvor Európskej Únie okrem iného vyjadril k požiadavkám na náležitosti spotrebiteľských zmlúv a na otázku vnútroštátneho súdu, akým spôsobom sa má vykladať pojem „celková výška úveru“ obsiahnutý v článku 3 písm. l/ a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 a pojem „výška čerpania“ obsiahnutý v bode I prílohy I tejto smernice odpovedal, že článok 3 písm. l/ a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom, a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. V rozhodnutí Súdny dvor uviedol, že dôsledkom takéhoto postupu, t. j. zahrnutia nákladov spotrebiteľa spojených s úverom do výšky čerpania úveru je podhodnotenie RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru (bod 87). Zároveň informácia o celkových nákladoch úveru umožňuje spotrebiteľovi porovnať ponuky úverov a posúdiť rozsah jeho záväzku (bod 90).

9. Smernica 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere bola do slovenského právneho poriadku prebratá zákonom č. 129/2010 Z. z..

9.1. V zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

9.2. V zmysle § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

9.3. Podľa § 4a ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa platbu inú ako je úhrada ceny za hlavný predmet plnenia, náklady a poplatky podľa § 10a ods. 1 písm. d) je spotrebiteľ povinný zaplatiť, len ak s touto platbou výslovne súhlasil pred uzavretím zmluvy alebo pred odoslaním objednávky. Dôkazné bremeno o udelení výslovného súhlasu podľa prvej vety znáša predávajúci.

10. Právna otázka nastolená dovolateľom bola riešená prejudikatúrou - uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2021 sp. zn. 2Cdo/165/2020 so záverom, že „z obsahu kúpnej

zmluvy vyplýva, že časť kúpnej ceny vo výške 684,80 eur bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti pri podpise zmluvy, a že zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 5 489,20 eur bude predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere. Z obsahu úverovej zmluvy však jednoznačne vyplývala celková dojednaná výška úveru v sume 6 163,20 eur s tým, že predmetný spotrebiteľský úver bol účelovo viazaný, a to na obstaranie tam uvedeného predmetu financovania, ktorým bolo predmetné motorové vozidlo Citroën C4 Grand Picasso Diesel 1,6 HDi. Dovolací súd konštatoval, že v zmysle § 52a ods. 2 OZ vyplýva jednoznačná závislosť týchto zmlúv, čo nerozporovali ani sudy nižšej inštancie. Avšak dovolací súd je toho názoru, že pokiaľ v zmysle § 52a ods. 2 OZ je daná vzájomná zmluvná závislosť, tak táto závislosť musí byť zrejma aj z obsahu dojednaných zmlúv, a teda nesmie byť vzájomné dojednanie takýchto zmlúv odlišné. V tomto prípade nekorešponujúce v dojednanej výške pri kúpnej zmluve - kúpnej ceny (5.489,20 eur) a pri spotrebiteľskom úvere - výška spotrebiteľského úveru (6.163,20 eur). A to bez ohľadu na vystavenú faktúru, ktorou bol fakturovaný predaj osobného automobilu Citroën C4 Grand Picasso 1,6 HDi vrátane doplnkového zákaznického servisu a Carlife Garancia. Dovolací súd tak konštatuje, že uplatnenie § 52a ods. 2 OZ na zmluvné dojednanie (kúpnu zmluvu a spotrebiteľský úver) je v tomto prípade zásadné. Na základe uvedeného je nepochybné, že RPMN uvedená v úverovej zmluve nezodpovedá kúpnej cene, ktorá je uvedená v kúpnej zmluve, t. j. 6.174 eur, po odpočítaní zaplatených 684,80 eur v sume 5.489,20 eur, a následkom čoho je úverová zmluva bezúročná a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z.“

11. Na uvedené rozhodnutie nadviazali a plne sa s ním stotožnili senáty najvyššieho súdu v rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/322/2020, 7Cdo/106/2022, 4Cdo/29/2023, 9Cdo/29/2021.

12. Dovolací súd nemá dôvod odkloniť sa od tohto názoru ani v tejto veci. Obsah spisu podáva, že kúpna zmluva obsahuje jasný prejav vôle kupujúceho získať úver v konkrétnej výške (6363,70 eur časť kúpnej ceny 883,3 € uhradil žalobca) a žiadne iné poplatky spojené s predmetom kúpy z predmetnej kúpnej zmluvy nevyplývajú. Následne žalovaný v zmluve o spotrebiteľskom úvere jednostranne určil výšku úveru na sumu 7949,70 eur, a to napriek tomu, že žalobca mal záujem len o úver vo výške 6363,70 eur zodpovedajúci zvyšnej časti kúpnej ceny motorového vozidla. V úverovej zmluve určená suma 7949,70 eur pozostáva zo zostatku kúpnej ceny predmetu financovania A, t. j. osobného automobilu a kúpnej ceny za predmet financovania B vo výške 1.586 eur (doplnkový zákaznický servis v sume 350,- eur, carlife garancia 2 hviezdy v sume 552,- eur, wurth professional v sume 165,- eur, TT interiér tablet wifi v sume 196,- eur, čierne koberce do auta v sume 15,- eur, miniGAP FLEX v úvere v sume 260,- eur a balíček povinnej výbavy v sume 48 eur) o ktorý žalobca ani nežiadal, ani o ňom nebol vopred informovaný. Keďže si žalobca doplnkové služby osobitne nevyjednal, je nutné považovať ich za skryté poplatky, ktoré predstavujú dodatočné náklady spotrebiteľa. Tieto však nemôžu byť započítané na istinu úveru. Úver bol navýšený o náklady, za ktoré žalobca nezískal žiadne protiplnenie. Keďže právny predchodca žalovaného zahrnul do istiny úveru aj poplatky súvisiace s predmetom financovania B, teda už vstupné údaje relevantné pre výpočet RPMN neboli správne, a preto je aj nesprávny údaj o výške RPMN.

13. Oba sudy v základnom konaní v preskúmvanej veci skonštatovali, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. SUA16/003190 z 09. októbra 2016 a kúpna zmluva z 09. októbra 2016 sú vzájomne závislými zmluvami v zmysle § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom vzájomné dojednanie takýchto zmlúv nesmie byť odlišné, rešpektujúc tak uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/165/2020 z 27. októbra 2021, otázku posúdenia charakteru doplnkových služieb však vyčlenili mimo tohto sporu, resp. odvolací súd uzavrel, že žalobca úver poskytnutý žalovaným v sume 7.949,70 eur v celom rozsahu vyčerpal a mal preto povinnosť mu ho v rovnakom rozsahu vrátiť.

14. Dovolací súd uzatvára, že pokiaľ odvolací súd svoje rozhodnutie založil na závere, že suma predstavujúca cenu doplnkových služieb bola poskytnutá žalobcovi ako istina úveru, jeho výklad je s ohľadom na bod 12. nesprávny.

15. Tým, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, dopustil sa odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu [§ 421 ods. 1 písm. a) CSP], a preto dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil

a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 CSP).

16. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.